

1956 i 1955, którzy nie zostali przeniesieni do rezerwy, jeżeli:

- ubiegają się o odroczenie służby wojskowej ze względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkami rodziny lub prowadzenia gospodarstwa rolnego albo o uznanie za jedynego żywiciela rodziny,
  - zostali uznani za czasowo niezdolnych do służby wojskowej, a okres tej niezdolności upływa w 1983 r.,
- b) w latach 1963, 1962, 1961, 1960 i 1959, którzy wnieśli prośbę o ponowne ustalenie zdolności do służby wojskowej lub u których lekarz przeprowadzający przegląd lekarski stwierdził zmiany w stanie zdrowia,
- c) w latach 1958, 1957, 1956 i 1955, którzy dotychczas nie stawali do poboru,
- 2) studentów i absolwentów szkół wyższych, którzy złożyli podania o odroczenie długotrwałego przeszkolenia wojskowego lub o uznanie za jedynego żywiciela rodziny.

§ 3. Do poboru w terminie określonym w § 1 ust. 1 wzywa się mężczyzn, którzy:

- 1) kończą w 1983 r. 18 lat życia i zostali przewidziani przez wojskowego komendanta uzupełnień do odbycia przysposobienia wojskowego,
- 2) ukończyli 17 lat życia i zgłosili się ochotniczo do odbycia zasadniczej służby wojskowej albo do odbycia przysposobienia wojskowego,
- 3) ubiegają się o powołanie do czynnej służby wojskowej w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych.

§ 4. Do poboru mogą zostać wezwane kobiety urodzone w latach 1965, 1964, 1963, 1962, 1961, 1960 i 1959, zatrudnione w zakładach (placówkach) służby zdrowia i mające kwalifikacje zawodowe określone w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 maja 1973 r. w sprawie obowiązku służby wojskowej kobiet (Monitor Polski Nr 23, poz. 139).

§ 5. Pobór przeprowadzą wojewodowie oraz prezydenci miast stopnia wojewódzkiego przy współudziale szefów wojewódzkich sztabów wojskowych oraz terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego — za pośrednictwem komisji poborowych.

§ 6. Termin ogłoszenia poboru na terenie kraju wyznacza się na dzień 25 marca 1983 r.

§ 7. 1. Wojewodowie oraz prezydenci miast stopnia wojewódzkiego w porozumieniu z szefami wojewódzkich sztabów wojskowych lub na ich wniosek mogą zarządzić dalsze działanie poszczególnych rejonowych komisji poborowych w okresie od zakończenia poboru na terenie kraju w 1983 r. do ogłoszenia poboru na terenie kraju w 1984 r.

2. Czas pracy rejonowej komisji poborowej w okresie wskazanym w ust. 1 nie może przekraczać łącznie 3 dni roboczych.

3. Wezwaniu do rejonowej komisji poborowej w terminie określonym w ust. 1 podlegają:

- 1) poborowi, którzy:
  - a) ubiegają się o odroczenie służby wojskowej ze względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny lub ze względu na prowadzenie gospodarstwa rolnego albo o uznanie za jedynego żywiciela rodziny stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie udzielania odroczeń zasadniczej służby wojskowej oraz uznawania poborowców i żołnierzy za jedynego żywicieli rodzin (Dz. U. z 1981 r. Nr 3, poz. 16),
  - b) w terminie wyznaczonym nie zgłosili się do poboru,
  - c) do zakończenia poboru w 1983 r. nie powrócili z badań specjalistycznych lub obserwacji, jeżeli byli skierowani na nie w trybie określonym w § 40 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 12 września 1979 r. w sprawie przygotowania i przeprowadzenia poboru (Dz. U. Nr 21, poz. 128),
- 2) studenci i absolwenci szkół wyższych, przeznaczeni do odbycia długotrwałego przeszkolenia wojskowego w 1983 r. i w pierwszej połowie 1984 r., którzy ubiegają się o udzielenie odroczenia tego przeszkolenia ze względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny lub ze względu na prowadzenie gospodarstwa rolnego albo o uznanie za jedynego żywiciela rodziny.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. W. *Pologa*
Minister Obrony Narodowej: w z. F. *Siwcki*

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA DO SPRAW CEN

z dnia 17 lutego 1983 r.

w sprawie ulgi dla kombatantów — emerytów, rencistów i inwalidów w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów domowych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52) oraz art. 18 ust. 2 pkt 3 i ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się dla kombatantów — emerytów, rencistów i inwalidów następujące wysokości ulgi w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej:

	w złotych w skali:	
	miesięcznej	rocznej
1) za energię elektryczną	90	1.080
2) za paliwa gazowe	40	480
3) za centralne ogrzewanie	80	960
4) za ciepłą wodę	30	360

2. Ulga, o której mowa w ust. 1, przysługuje wyłącznie za zużycie energii do celów domowych w miejscu zameldowania na pobyt stały, bez względu na to, czy rachunek lub inny dokument (np. książeczka opłat), zwany dalej „rachunkiem”, wystawiany jest dla kombatanta, czy jego małżonka wspólnie z nim zamieszkującego.

3. Ulgę, o której mowa w ust. 1, stosuje się przez zmniejszenie o kwotę bonifikaty dla danego rodzaju energii wysokości rachunków wystawianych kombatantom — emerytom, rencistom i inwalidom za zużytą energię elektryczną, gazową i ciepłą. Ulgę tę stosuje się także, w razie gdy zużycie energii jest liczone wspólnym licznikiem, a należność za nią jest rozliczana w stosunku do kombatanta.

4. Ulga za paliwa gazowe przysługuje, w razie gdy paliwa te są dostarczane siecią przewodową (dalekosiędną, z gazowni miejskich, lokalnych rozprężalni gazu).

§ 2. Uprawnienie do ulgi, o której mowa w § 1, ustala właściwy dla miejsca zamieszkania kombatanta rejon energetyczny i administracja budynku mieszkalnego na podstawie przedstawionego zaświadczenia lub legitymacji kombatantkiej oraz odcinka przekazu pocztowego emerytury lub renty, a dla kombatanta inwalidy — orzeczenia o zaliczeniu do jednej z grup inwalidzkich.

§ 3. 1. Jeżeli wysokość ulgi w skali rocznej dla danego rodzaju energii jest wyższa od wysokości rachunku, różnica nie podlega przeniesieniu na rok następny ani też zwrotowi w innej formie. Osoba uprawniona do ulgi pokrywa w tym wypadku tylko opłaty manipulacyjne.

2. Jeżeli w lokalu objętym rachunkiem za energię elektryczną, gazową i ciepłą zamieszkuje więcej niż jedna osoba uprawniona do ulgi, przysługuje tylko jedna ulga.

§ 4. W razie zmiany wysokości opłat za energię elektryczną, gazową lub ciepłą, wysokość ulgi podlega odpowiedniej weryfikacji z dniem 1 stycznia następnego roku.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 14 Ministra do Spraw Cen z dnia 10 grudnia 1982 r. w sprawie ulg dla kombatantów — emerytów, rencistów i inwalidów w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej dla celów domowych (Dziennik Urzędowy Cen Nr 6, poz. 43).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Minister do Spraw Cen: Z. Krasieński

43

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 17 lutego 1983 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania i cofania stypendiów sportowych oraz wysokości stypendium sportowego dla poszczególnych grup zawodników.

Na podstawie § 2 ust. 2, § 3 i § 8 uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1981 r. w sprawie stypendiów dla sportowców (Monitor Polski z 1981 r. Nr 4, poz. 14, z 1982 r. Nr 20, poz. 169 i z 1983 r. Nr 1, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 17 sierpnia 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania i cofania stypendiów sportowych oraz wysokości stypendium sportowego dla poszczególnych grup zawodników (Monitor Polski Nr 20, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2, 3, 4 i 5 maksymalne kwoty stypendiów sportowych podwyższa się:
  - a) z 12.000 zł do 18.000 zł,
  - b) z 8.000 zł do 12.000 zł,
  - c) z 6.000 zł do 9.000 zł,
  - d) z 4.000 zł do 6.000 zł,
- 2) w § 3 w ust. 3 miesięczne maksymalne wypłaty stypendiów sportowych podwyższa się w poszczególnych grupach zespołowych:
  - a) z 230.000 zł do 345.000 zł,

- b) ze 140.000 zł do 210.000 zł,
- c) ze 170.000 zł do 245.000 zł,
- d) z 90.000 zł do 135.000 zł,
- e) ze 100.000 zł do 150.000 zł,

3) w § 3 w ust. 3 pkt 3 liczbę zawodników mogących otrzymać stypendium sportowe podwyższa się z 22 do 24.

4) w § 3 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zawodnicy, którzy pobierają stypendia na podstawie § 12 niniejszego zarządzenia oraz § 2 ust. 1 pkt 1, § 5 i 6 uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1981 r. w sprawie stypendiów dla sportowców, nie są wliczani do liczby zawodników, o których mowa w ust. 3.”

5) w załączniku do zarządzenia dodaje się pozycję 38 w brzmieniu:
„38. Szachy”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu: M. Renke

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0123-1300-83.

Cena 8,00 zł